

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216898347
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3216898347.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému W. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad Z., trvale bytom W. Z. nad Z., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2017, prejednal odvolanie prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 7. novembra 2016, sp. zn. 0T/20/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného **z a m i e t a j ú .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 7. novembra 2016, sp. zn. 0T/20/2016, bol obžalovaný W. Z. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5.7.2016 v čase približne okolo 10.50 hod. v predajni BILLA bez použitia násilia odcudzil z predajnej plochy 1 ks fľaše alkoholu Jim Beam Bourbon Whiskey o objeme 700 ml v hodnote 17,99 Eur a 1 ks fľaše alkoholu Tequila Olmeca Reposado o objeme 700 ml v hodnote 21,99 Eur, ktoré vzal z regálu a vložil si ich do ruksaku, ktorý mal so sebou na chrbte a s takto ukrytým tovarom prešiel bez jeho zaplatenia cez pokladničnú zónu a z miesta odišiel, čím poškodenému, obchodnej spoločnosti Billa, s.r.o., IČO XXXXXXXX so sídlom v Z., ul. Z. č. XX/A spôsobil škodu vo výške 39,98 Eur, hoci bol rozkazom u uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, Odboru všeobecnej vnútornej správy číslo spisu OU-BN-OVVS-2015/004641 zo dňa 13.8.2015 právoplatným dňa 11.12.2015 uznaný vinným za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a sankcionovaný pokutou vo výške 20 Eur, ktorého sa dopustil dňa 10.5.2015 drobnou krádežou.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor a obžalovaný podali včas odvolanie proti výrokom tohto rozsudku o uložení treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor v úvode poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a uviedol, že vo výrokoch o vine obžalovaného považuje napadnutý rozsudok za správny. Nestotožnil sa však s výrokmi o uložení treste, ktorý považuje za neprimerane mierny a nezohľadňujúci hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zák., ktorá nebola daná ani dňa 5.7.2016, kedy sa obžalovaný ku skutku priznal v štádiu prípravného konania, avšak vo výpovedi neprejavil žiadnu ľútosť. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný následne uvádzal, že sa na skutok nepamätá, z ktorého dôvodu bol do konania

pribratý znalec z odvetvia psychiatrie. Až dňa 7.11.2016 na hlavnom pojednávaní pod ťarchou dôkazov obžalovaný spáchanie skutku priznal a vyjadril ľútosť. Podľa názoru prokurátora išlo o účelové konanie obžalovaného, z ktorého dôvodu nemala byť obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Prokurátor ďalej poukázal na to, že obžalovaný sa v minulosti dopustil identickej trestnej činnosti už mnohokrát a hoci mu boli za ne opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, táto skutočnosť ho neodradila od spáchania tohto trestného činu. Posledný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov obžalovaný vykonal dňa 11.6.2014. Už iba z hľadiska zabezpečenia a dodržania potrebnej gradácie je podľa názoru prokurátora namieste uloženie trestu odňatia slobody dlhšieho trvania. Okrem iného takýto trest by nepriamo vytvoril aj priaznivý časový priestor pre dosiahnutie účelu realizácie profitoxikomanického liečenia, uloženého obžalovanému v inej trestnej veci, nakoľko je zjavné, že obžalovaný si trestnou činnosťou majetkového charakteru zadovážuje zdroje na uspokojovanie svojich závislostí. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, podľa názoru prokurátora v súčasnosti nie je možné uložiť obžalovanému súhrnný trest, nakoľko odsudzujúci rozsudok v inej trestnej veci obžalovaného nie je doposiaľ právoplatný. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 písm. e) Tr. zák. zrušil výroky okresného súdu o uložení treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 4, a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody pri stredne upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prokurátor zároveň navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu uviedol, že uložený trest považuje za neprimeraný. Neprimeranosť uloženého trestu odvodzuje od skutočnosti, že k trestnej činnosti sa doznal a túto oľutoval. Z hľadiska pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo potrebné, aby súd rozhodol za vyrovnaného pomeru týchto okolností. Podľa názoru obžalovaného uložený trest v plnej miere nezodpovedá jednak spôsobu spáchania trestnej činnosti ako i následku. V tomto smere poukázal na vzniknutú škodu. Obžalovaný uviedol, že si je vedomý nutnosti postihu svojho konania. Je však presvedčený, že trest na nižšej hranici trestnej sadzby by dostatočne splnil všetky požiadavky generálnej a individuálnej prevencie. S poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12.10.2016, sp. zn. 3T/120/2016, má obžalovaný za to, že súd mal postupovať podľa § 42 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa osobne vyjadril obžalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru nie je možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10.8.2016 odmietol vypovedať, lebo chcel, aby bol vypracovaný znalecký posudok a aby mu bol zaslaný spis. Na ďalšom hlavnom pojednávaní sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Nebolo to účelové priznanie pod ťarchou dôkazov, skutok priznal a úprimne oľutoval ešte pred vykonaním dokazovania. Za nesprávne obžalovaný považuje tvrdenia prokurátora o opakovanom ukladaní nepodmienečných trestov, stalo sa to len raz. Obžalovaný ďalej uviedol, že ochranné ústavné liečenie vykonal v roku 2014, kedy mu bola zmenená forma liečenia na ambulantnú. Preto obžalovaný nerozumie, o akom liečení hovoril prokurátor v dôvodoch jeho odvolania. Odvolanie prokurátora sa obžalovanému zdá nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložení treste, z obsahu podaných odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v podaných odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Následne odvolací súd posudzoval správnosť samotných, podanými odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložení treste.

Z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a neprimeranú miernosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný v podanom odvolaní namietal neuloženie súhrnného trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania prokurátora sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie. Odvolací súd považoval za správny záver okresného súdu o danosti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Z priebehu hlavného pojednávania je nepochybné, že obžalovaný po prehratí obrazového záznamu na hlavnom pojednávaní dňa 7.11.2016 sa vyjadril tak, že sa chce priznať k spáchaniu skutku a svoj čin ľutuje. Po formálnej stránke sú teda naplnené pojmové znaky, uvedené v ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák., ktoré ustanovenie nestanovuje, kedy a za akej dôkaznej situácie môže obvinený vyjadriť priznanie sa k činu a úprimnú ľútosť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za rozhodnú argumentáciu prokurátora ohľadne okolností vykonaného dokazovania a štádia, v ktorom obžalovaný urobil uvedené vyhlásenie. S ohľadom na poznatky o závislosti obžalovaného na alkohole aj z predchádzajúcich trestných stíhaní obžalovaného nie je v danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu možné vyvrátiť pravdivosť tvrdenia obžalovaného o úprimnej ľútosťi.

Podľa názoru odvolacieho súdu ani vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného nie je dôvod považovať okresným súdom uložený trest odňatia obžalovanému za neprimerane prísny. V danej veci je nepochybné, že hodnota vecí odcudzených obžalovaným predstavovala sumu 39,98 eur, pričom tento následok je podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade podstatne limitujúci z hľadiska posudzovania primeranosti výmery ukladaného trestu. Preto sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o neprimerane nízkej výmere trestu, uloženého obžalovanému okresným súdom za uvedený trestný čin v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák..

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania obžalovaného sa odvolací súd nestotožnil ani s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného ohľadne posúdenia primeranosti uloženého trestu. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a riadne uviedol, z ktorých skutkových zistení vychádzal (v tomto smere odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku), pričom tieto skutkové zistenia majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti aj odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd primeraným spôsobom prihliadol na predchádzajúcu deliktuálnu minulosť obžalovaného, z ktorej vyplýva, že výkon predchádzajúcich trestov odňatia slobody zrejme nevedol obžalovaného k tomu, aby po ich vykonaní viedol riadny život v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka (v strede zákonnej trestnej sadzby) nie je možné považovať za neprimerane prísny postih v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ obžalovaný argumentoval tým, že v danom prípade mu mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12.10.2016, sp. zn. 3T/120/2016, odvolací súd zistil, že uvedený rozsudok nie je doposiaľ právoplatný, vec sa nachádza v štádiu odvolacieho konania a na tunajšom súde je vedená pod sp. zn. 2To/111/2016. Uvedená skutočnosť tak, ako to správne uviedol aj prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, v súčasnosti bráni aplikácii ustanovenia § 42 Tr. zák. o ukladaní súhrnného trestu v tomto trestnom stíhaní.

Odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,

l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,

m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.